

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 023023 19 Uvp
Banjaluka, 14.10.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sudija Edine Čupeljić, predsjednika vijeća, Božane Vulić i Strahinje Ćurkovića, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Zdravke Čučak, u upravnom sporu po tužbi S. M. iz B. (u daljem tekstu tužilac), kojeg zastupa punomoćnik D. S., advokat iz B., K. P. I K. ..., protiv rješenja broj 01-2-054-1515-6/18 od 24.08.2018. godine tuženog Predsjednika R. S., Služba P. u B., B. M. ..., u predmetu pristupa informacijama, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 023023 18 U od 12.3.2019. godine u dijelu odluke o troškovima postupka (stav 2. izreke), u sjednici vijeća održanoj dana 14.10.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 023023 18 U od 12.3.2019. godine preinačava u pobijanom dijelu odluke o troškovima (stav 2. izreke), tako što se tuženi obavezuje da tužiocu, umjesto iznosa od 750,00 KM, nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 1.500,00 KM.

Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi troškove sastava zahtjeva u iznosu od 1.125,00 KM u roku od 30 dana od dana prijema ove presude, dok se zahtjev preko dosuđenog iznosa odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom uvažena je tužba i poništen osporeni akt i obavezan tuženi da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 750,00 KM, dok je zahtjev tužioca za naknadu troškova preko dosuđenog iznosa odbijen. Osporenim aktom odbijen je zahtjev tužioca za pristup informacijama o važećem aktu o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Služba P. R., Vodiču za pristup informacijama, Indeks registra Službe i posljednjem godišnjem izvještaju iz člana 20. Zakona o slobodi pristupa informacijama Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 20/01, u daljem tekstu: ZSPI).

U obrazloženju te presude sud navodi da je tužilac, kao slobodni novinar, podnio zahtjev za pristup informacijama, koji zahtjev je tuženi odbio dopisom od 8.6.2018. godine. Protiv tog dopisa tužilac je izjavio žalbu o kojoj žalbi tuženi nije riješio u roku od 15 dana, a niti po dostavljenoj urgenciji, slijedom čega je tužilac podnio tužbu zbog „ćutanja administracije“. Nakon što je tuženom dostavljena ta tužba, tuženi je donio osporeni akt kojim je poništio navedeni dopis Služba P. R. S.. Osporeni akt ne sadrži elemente propisane članom 14. ZSPI, a u vezi sa članom 197. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni

glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu ZOUP), što predstavlja formalni nedostatak zbog kojeg je tuženi isti dopis poništio, a stavom 2. dispozitiva osporenog akta je odbio zahtjev tužioca za pristup traženim informacijama, iz čega proizilazi da je tuženi isto riješio kao i Služba P. R. S. dopisom od 08.06.2018. godine, pa se može zaključiti da je tuženi postupio suprotno članu 227. i 228. ZOUP, iz kojih odredbi proizilazi da će drugostepeni organ sam riješiti upravnu stvar ako nađe da na podlozi činjenica utvrđenih u upotpunjenom postupku stvar mora riješiti drugačije nego što je riješeno u prvostepenom rješenju ili ako nađe da treba donijeti drugačije rješenje. Pored navedene nepravilnosti, učinjene su i druge nepravilnosti u postupku koji je prethodio donošenju osporenog akta, a to je da je dopis od 08.06.2018. godine donio isti organ koji je donio i osporeni akt, što je suprotno odredbama ZOUP, prema kojim o žalbi odlučuje drugostepeni organ. U konkretnom slučaju ne zna ko je prvostepeni, a ko drugostepeni organ, s obzirom na to da u spisu nema o tome podataka, a ni tuženi nema vodič u kojem bi bio dužan da odredi lica ovlaštena za postupanje po zahtjevu za pristup informacijama. Odluka o troškovima spora temelji se na odredbi člana 5. i 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 63/11), u vezi s članom 386. stav 1., 387. i 396. stav 1., 2. i 3. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu ZPP). Obrazloženo je da je tužilac zatražio naknadu troškova upravnog spora u ukupnom iznosu od 1.500,00 KM, za sastav tužbe zbog „ćutanja administracije“ od 17.07.2018. godine i proširene tužbe od 10.09.2018. godine, po 750,00 KM. Opravdani troškovi su za sastav proširene tužbe u iznosu od 750,00 KM prema Tarifnom broju 3. (300 bodova) Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 68/05, u daljem tekstu Tarifa), paušalna nagrada prema Tarifnom broju 12. Tarife (75 bodova), što ukupno iznosi 375 bodova, a pomnoženo sa vrijednošću boda od 2 KM na osnovu člana 14. Tarife, predstavlja dosuđeni iznos. Zahtjev tužioca preko dosuđenog iznosa je odbijen, iz razloga što je sud u ovoj upravnoj stvari nastavio postupak u odnosu na upravni akt na koji je tužba proširena, a nije odlučivano po tužbi koja je podnesena zbog „ćutanja administracije“, pa je dio zahtjeva tužioca za nadoknadu troškova za sastav te tužbe od 17.07.2018. godine u iznosu od 750,00 KM, neosnovan.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude u dijelu odluke o troškovima postupka (stav 2. izreke) iz razloga propisanih članom 35. stav (2) Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu ZUS), tužilac ukazuje da sud nije cijenio da li je podnošenje tužbe zbog „ćutanja administracije“ bilo opravdano i da li je tuženi svojom krivicom, tj. „ćutanjem administracije“, prouzrokovao tužiocu troškove pokretanja upravnog spora. Predlaže se da se uvaži zahtjev i ukine pobijani dio presude uz naknadu troškova sastava zahtjeva u iznosu od 1.125,50 KM.

U odgovoru tuženi osporava navode i smatra da je sud postupio u skladu sa odredbama Zakona o izmjenama i dopunama ZUS i odredbama ZPP.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, presudu u pobijanom dijelu i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, na osnovu odredbe 39. ZUS, odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Tužilac je dana 08.05.2018. godine podnio zahtjev za pristup informacijama. Tuženi je dopisom od 08.06.2018. godine odbio taj zahtjev. Tužilac je protiv tog dopisa izjavio žalbu o kojoj tuženi nije riješio u roku od 15 dana, a niti po dostavljenoj urgenciji, iz kojeg razloga

je tužilac dana 17.07.2018. godine podnio tužbu zbog „ćutanja administracije“. Po prijemu tužbe, tuženi je osporenim aktom od 24.08.2018. godine odlučio o žalbi tužioca. Podneskom od 10.9.2018. godine tužilac je proširio tužbu i na navedeni akt tuženog, te tražio troškove sastava tužbe zbog „ćutanja administracije“ od 17.7.2018. godine, te troškove sastava proširene tužbe od 10.9.2018. godine.

Sud smatra da tužilac ima pravo samo na troškove proširene tužbe, budući da je tužilac uspio u sporu, ali ne i za troškove tužbe zbog „ćutanja administracije“, iako je tužba opravdana, s obzirom na to da je tuženi donio osporeni akt nakon podnošenja te tužbe. Stoga se osnovanim ukazuje zahtjev za naknadu troškova sastava i tužbe zbog „ćutanja administracije“ temeljem odredbi člana 49. i 49.a stav 1. ZUS, u vezi sa članom 387. i 396. ZPP, koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu odredbe člana 48. ZUS, a koji su odmjereni prema Tarifi u iznosu od 750,00 KM.

Iz navedenih razloga u pobijanoj presudi ostvareni su razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca uvažava na osnovu odredaba člana 40. stav 1. i 2. tog zakona i pobijana presuda preinačava u dijelu odluke o troškovima postupka (stav 2. izreke) na način kako to proizilazi iz izreke ove odluke, jer su ostvareni razlozi iz odredaba člana 10. tačke 1. i 2. ZUS.

Tužilac je uspio sa zahtjevom iz kojeg razloga mu temeljem odredbi člana 49. i 49.a stav 1. ZUS, u vezi sa članom 397. stav 2. ZPP, pripadaju i troškovi sastava zahtjeva. Prema Tarifnom broju 3. Tarife, visina nagrade iznosi 300 bodova, uvećana za 50% za sastav pravnog lijeka (450 bodova). Na taj iznos tužiocu pripada uvećanje od 25% na ime paušalne nagrade prema Tarifnom broju 12 (112,5 bodova), ukupno 562,5 boda, pomnoženo sa vrijednošću boda od 2,00 KM, predstavlja dosuđeni iznos od 1.125,00 KM, a ne iznos od 1.125,50 KM, iz kojeg razloga je zahtjev preko dosuđenog iznosa odbijen.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić